

SZERZŐ

Politikai, társadalmi, közgazdasági és szépirodalmi hirlap.

Főmunkatárs:
TÓTH BALÁZS.

Felolós szerkesztő:
BIRÓ LAJOS.

Kiadó lapfajladonos:
IFJ JANCÓSÓ MÓZES.

Megjelenik hetenkint 2-szer: csütörtökön és vasárnap.

Előfizetési árak: Egész évre 10 korona. Félévre 5 korona. Negyedévre 2 korona 50 fillér. Egyes szám ára 10 fillér.

A lap szellemi részét illető közlemények, Bíró Lajos főgimn. tanárhoz, előfizetési és hirdetési pénzek Ifj. Jancsó Mózes kiadó és lapfajladonoshoz küldendők

Hirdetmények díjszabása szerint.
Apró hirdetések ára: Egy szó 5 fillér, vastagabb betűvel 10 fillér. Tíz szög terjedő apróhirdetésnek ára 50 fillér, csakis előleges készpénz fizetés mellett.
Nyiltér sora 40 fillér.

+ Zágoni SZENTKERESZTY STEFÁNIA, bárónő.

A néma fájdalom s mély meghalottságnak kegyeletes érzései szállják meg lelkünket ama szomorú hír hallatára, hogy zágoni Szentkereszty Stefánia, bárónő, városunk diszpolgára, a messzire kiterjedt jótékony-ságnak és nemeslelkűségnek anyaga, a humanizmus felszentelt apostola megszűnt élni. Vele a valódi ember-szeretethez, a szó nemes értelmében vett keresztyéni érzésnek tündöklő napja tűnt le. A nap letűnt, de amíg a jótékony-ság egén tündöklött, alkotott s alkotásai biztosítják neki a halhatatlanságot s emlékének örök időn való kegyeletes megőrzését.

Mi volt az ő élete? Örökös küz-dés, a folytonos munkásságnak, a szakadatlan tevékenységnek láncolata mások boldogságáért, a társadalom különböző rétegeinek boldogításáért. Itt nemes szíve az árván maradt, szülőtlen árvákat emelte szeretetének karjaira, hogy megmentse a társadalomnak, a hazának, az egyháznak, hogy az elzúllás veszélyétől megmenntve, visszaadja az életnek. Amott a munkaképtelen, szegény segítségére siet, hogy aki házról-házra járva, a szivtelenség keserű kifakadásait hallva, szégyenkezve és könnyes szemekkel keresné meg panaszos kenyerét, élete alkonyán találjon menedékhelyet, kellő élelmezést és ruhát.

Jóságos szívének ez sem elégtér. Hallja a szenvedők, a betegek jajkiáltásait, gyógyító irról gondoskodik, Kórház alapítás eszméje születik meg agyában, hogy senki se vesszen el semmi vagy a hiányos gyógykezelés miatt, aki megmenntethető édes magyar hazánk számára s akinek Isten életet adott.

De nemcsak a testi, hanem a lelki betegségek ellen is küzdött, mert mély vallásossága, Istenbe vetett tör-

hetetlen hite nem tűrhette, hogy a vallástalan-ság tartsa fogva a lelkeket. Ez adott életet az oltáregyletnek.

És miye volt ő városunknak? Olyan jótévője, amilyen városunk történetében elő nem fordul. Az alkotások egész sora hirdeti fennkölt nevét s őrzi drága emlékét. Vagy nézzétek ama díszes tervszerűleg berendezett, a szeretetnek, a nevelésnek, a gyakorlati életre való előkészítésnek minden szervével, minden eszközével ellátott árvaházat, amelyben 6 árvaleány nyer szülői szeretetelt, gondozást, ellátást, kiképzést, felnevelést s tudjátok meg, hogy az első sorban s legfőképpen neki köszöni létezését.

A városunkban levő „Háromszék-megyei Erzsébet Árvaleány-nevelő Intézet“ et 1873. évi okt. 12 én megnyitván abba 6 árvát vettek fel. Ma 10-szer annyi árva küld hálaadó imát a Mindenhatóhoz, hogy oly kegyes lelkű pártfogót adott nekik, mint a néhai bárónő. Ily rohamos fejlesztését egy intézetnek csak egy oly önfeláldozó, akadályt nem ismerő határozott jellem eszközölhetette, mint az üdvözült.

És kinek köszöni létét a „Rudolf-kórház“? Kinek hirdeti fennkölt szellemét, nemes gondolkodását? Tudjuk, hogy az elköltözött nemes lélek teremttette; aki a társadalom minden osztályát meg tudta nyerni szeretetre méltó modorával s önzetlen törekvé-sével. Aki fela trónig mindenkit meghódított, mert eszméi a szeretetet szolgálták, céljai önzetlenek voltak s az emberiség javát munkálták.

S kinek viseli nevét a szegények menedékháza! Alkotójának a nemes bárónőnek.

Hirdesse is emlékét az idők végéig, mert aki másokért élt, másokért áldozta fel magát, méltó, hogy annak emléke a jók szívében legyen zárva.

A nemes bárónő az általa létesített humán intézetek érdekében nemcsak ember-erőt felülmuló munkát végzett, nemesak lelki gondozója, intézője, vezetője volt ez intézeteknek, hanem ezerekre menő alapítványok hirdetik soha el nem muló emlékét, szellemének fennköltségét, lelkének nemességét, szívének jóságát.

Polgártársak! Az Erzsébet árvaleány-nevelőintézet, a Rudolf-kórház, a Stefánia-menedékház díszes épületei minden szónál ékeesebben hirdetik, hogy ki volt nekünk az idvezült. Városunk történetében nem fordul elő oly nemes alak, aki városunkért annyi tett volna, aki ugy szellemileg, mint anyagilag annyit áldozott volna, mint a nemes bárónő. Kézdivásárhely város polgársága sohasem volt háládatlan jótévőjével szemben. Nem is lesz. Ölsünk gyászt lelkünkben, zárjuk szívünkbe emléhét annak, aki mig élt, szívében hordozott minket. Midőn a drága halott városunkba, ahol élete javát érettünk munkában töltötte, visszaérkezett, — rójuk le a kegyelet adóját, néma fájdalomunk mély érzésével vegyük körül sirhantját s nevét imába foglalva mondjuk el:

Áldott legyen emléke! (Sz.)

Báró Szentkereszty Stefánia életéből.

A nemesen érző kebel megszűnt dobogni, a felebaráti szeretetnek mintaképe, az árvák, munkaképtelen szegények, szenvedő betegek gondos, védő anyaga, a vallásos buzgóság; a mintaképe Báró Szentkereszty Stefánia nincs többé.

A multak emlékének szárnyain visszamenve, egy oly munkás élet, eredményekben oly kimagasló egyén szállt a boldogult személyével sirba, ki nem csak a székelységnek, hanem egész Erdélynek büszkesége volt.

Záporosűrű könnyek áztatják néma kopor-

Bíró Lajos
fel. szerkesztő

sóját, mert mindnyájan érezzük a veszteség nagyságát.

Aki, mint ő, életét a köznek szenteli, aki önzetlenül munkált embertársainak javán, boldogságán: az oly emlékoszlopot állít magának, mely éronél maradandóbb, az emberiségre áldást hozóbb.

Mily odaadással alakítá e vármegyében a különböző human intézeteket; mily kitartással és lelkesültséggel munkált annak felirányítására; hogy gyűjtötte össze a trón számolyától le az egyszerű székelyházig az ő intézeteinek tetemes szép százezreket meghaladó alapvagyonát, miként tartotta össze a vele dolgozó munkás sereget, mily körül tekintéssel osztotta intézkedéseit: csak azok tudják, kik nehéz, nagy munkáját figyelemmel kísérték.

Nemes tettekben gazdag életének, munkásságának főbb adatai álljanak itt a következőkben.

Báró Szentkereszty Stefánia Kolozsvárt született, 1842. február 8-án. Édes atyja: Báró Szentkereszty István, édes anyja vargasi Dániel Anna voltak, kik Erdély többi főrangú családaival szoros rokoni összeköttetésben állottak s bár ősi házuk Zágoun volt, az évnagyobb részét Kolozsváron töltötték. Stefánia bárónő nevelése is Kolozsváron kezdődött. A külföld legnagyobb intézeteiben nyert befejezést. A legképzettebb nevelők irányították nevelését s az összeköttetésben álló főúri családok valamennyijének kedvence volt Stefánia bárónő, aki magas műveltségre széleskörű nyelvmertére, igen finom előkelő modorra tett szert, mellyel aztán mindenkit elbűvölt, ragyogó szépségével meghódított. Mert egyike volt az erdélyi mánás világ legszebb ifjú hölgyeinek, meghódított neki Kolozsvár egész intelligens ifjúsága. Az ő szíve azonban másfelé hajlott. Az életszemlélete közben a szenvedő emberiség nyomorán olyan mély barázdákat szántott lelkében, hogy felfedezve minden hiúságot, minden más szenvedélyt, a humanizmus gyakorlását tűzte ki élete feladatául.

Már 1871-ben megindítja a mozgalmategy árvaház létesítése érdekében. Az 1872. október 9-én Kézdivásárhelyen tartott értekezletet e szavakkal nyitja meg:

„Felesleges hosszasan szólni az árvaház szükségességéről. Bizonyára mindnyájan el tudják képzelni, tapasztalásból tudják, mily szívréható keserves egy szegény árva élete. Elmerem mondani: a legelhagyatottabb lény az, aki saját hibája nélkül kell, hogy tölje mostoha sorsát.

Tűzhettünk-e tehát üdvösebb, szentebb célt magunk elé, mint azt, hogy mentől több szerencsétlen árvának könnyítet leteröljük és, ami még főbb, őt a végromlás örvényéből kiragadjuk?!”

A szívhez szóló beszéd a hűlítő szépségű és modoru ifjú hölgy részéről azonnal megnyerte Kézdivásárhely közönségét s már 1873-ban megnyílt a háromszéki Erzsébet árvaleánynevelő intézet s ma egyike az ország első árvaházainak.

A következő évben 1874-ben, figyelmét a munkaképtelen szegények sorsa kelti föl. Nem sokáig tétovázik. Kézdivásárhely egész társadalma vele érez, vele tesz, adakozik, gyűjt alkott, s november 3-án megnyílik a munkaképtelenek menedékháza, melyet halálból a nemes bárónőről „Stefania-menedékház”-nak nevez el a munkatársak szerető ragaszkodása. Azóta az önhibájukon kívül munkaképtelenné vált szegény városi polgárraszonyok itt találnak jó gondozást éltük utolsó napjáig. A két human intézet természetesen fokozatosan fejlődik, erősödik, mert a bárónő minden tevékenységét arra fordítja egész önfeledőzettel.

1878-ban új egyesületet alakít, mely egy kórház létesítését veszi célba. Az alapvagyon gyűl, de lassan. Ekkor 1884 januárjában a vöröskereszt egyesület eszméjét is fölkarolja ennek hathatós erővel és anyagi pártfogását is megnyervén, 1884 október 19-én megnyílik a Rudolf-kórház is.

A szegény róm. kath. templomok is felbereklik figyelmét s a két első intézettel egyidejűleg a papság segítségével megalkotja a kézdivásárhelyi „Oltár-egyesület”, a szegény templomok segélyezésére s a vallásosság terjesztésére.

Közben Zágounban is alkot. Nőgyesületet szervez, élére áll, s nem sokára kisdédóvó intézetet alapít Zágounnak.

Ez a sokirányú munkásság egész idejét lekötöti. Nemesek egy gyöngye nő, de az erős férfi is megtörik megfeszített munkásság következtében, melytől ő kifejezett. A téli időszakot rendszeren Kézdivásárhelyen töltötte a legnagyobb munkásságban. Éjet- és nappal tett s együtt dolgozott az intézetek tisztviselőivel, egy egész férfi gárdával, akiket megnyert nemes intencióinak s akik ma zokogva állják körül ravatalát, mert csak ők tudják valójában méltányolni azt a nagy veszteséget, mely halálával érte intézeteinket. Ők, a tisztviselők tudják oszupán, mily sokat kellett küzdenie a nemeslelkű úri hölgynek az emberek hiúságával, érzékenységgel, mennyi önmegtartózkodást kellett tanúsítania az ő főnök lelkének csak hogy a célt megvalósíthassa. Nem egy nőnek, de száz férfiban sincs annyi lemondás, mint benne s annyi önfeledő szeretet, mint az ő szívében volt. A sok idegölő munka végre is diadalmaskodni kezdett a női szereteten. Az eltonállo képeséget megtörte a folytonos megfeszített munkával járó izgatottság. Közben óriási csapások érik.

1879-ben elveszti édes atyját, akit aug. 1-én, korábban elhunyt, sokat szenvedett édes anyja mellé helyeznek Zágounban.

1891-ben Ferenc testvére, főrendiházi tag és kir. táblai bíró halt meg váratlanul. E csapások ólom sulyal nehezédtek nagy lelkére. Külföldi utazásokban keres enyhületet áldott lelkű nővérével Irén bárónővel, aki neki kezdettől fogva önfeledő segítője, osztályosa volt a nemes, nagy munkában.

S mikor 1897-ben Irén bárónő váratlanul rosszul lesz, majd azon év decemberében Arconban az ő szerető karjai közt kilehel nemes lelkét: e nagy csapás oly nagy sulyal nehezédett lelkére, hogy saját maga aggódni kezdett lelki testi egyensúlyának ingadozása miatt. Aggodalma, sajnos, nem volt alaptalan.

A sok csapás, bánat, szenvedés, az emberekben való csalódás megtörték végre s 1901 végén szép lelke elborult.

Szerető testvérei Budapestre szállították, a hol a Schvartzer-féle idegbeteg Szanatóriumban lett gondos ápolást. Mindhiába. A szomorú vég bekövetkezett. Teste, szellemi ereje megtörtött. Elfeledett inni, olvasni. Súlyosbodott bajjal kellett legutóbb megküzdnie, de siker nélkül. Folyó hó 26-án este 10 órakor magasratörő szép lelke szárnyaszegetten hullt alá.

Végakarata szerint legszebb alkotásába: az árvaházba kívánczozott vissza. Ennek kertjében ohajtotta aludni siri álmát.

Annai év után visszatért újból hozzánk. Itt van közöttünk és itt marad örökre.

Élni fog örök életű alkotásaiban. Mondjunk áldást emlékezetére!

A haláláról kiadott gyászjelentések a következők:

Volt, nincs többé... Kézdivásárhely város közönsége mély megilletődéssel adja hírül, hogy ágóni báró Szentkereszty Stefánia Kézdivásárhely város diszpolgárhoja, tb. hrónai

nemes alapítványi hölgy, az Erzsébet-rend és a koronás arany érdem-kereszt tulajdonosa, a Háromszékvármegyei „Erzsébet” árvaleánynevelő-intézet, a Kézdivásárhelyi munkaképtelen szegények Stefánia menedékháza, a Kézdivásárhelyi és vidéki Rudolf-kórház, a Kézdivásárhelyi és vidéki Oltáregyesület, a Magyar Vöröskereszt egyet. kézdivásárhely-vidéki választmánya megalapítója és elnöke, a Kézdivásárhelyi jótékony Nőgyelet tb. elnöke és alapító tagja, a Kézdivásárhelyi Kaszinó alapító tagja folyó 1906. évi május hó 26-án Budapesten 64 éves korában, hosszas szenvedés után megszűnt élni.

Visszaadta nemes lelkét Teremtőjének a mi védő angyalunk, akinek egész élete az emberszeretet, a jóság, a vallásos irgalmasság szolgálatának volt áldozva. Fényes nevével fényesebb elme- és jellemereje, naptisztasága szívósága magasatos emléket hagy hátra közöttünk örök időkre az ő alkotásaiban: városunk és vidékünk jótékonyokú közintézeteiben, melyeknek megteremtése és vezetése által késő nemzedékeknek mutatta meg a nemes női életbivatás tündöklő példáját.

Városunk mély fájdalommal áll a szomorú pillanatban nagy diszpolgárhoja ravatalánál és bódoló kegyelettel fogja őrizni áldott emlékezetét.

Hült tetemét szerdán, május hó 30-án déli 1/2 1 órakor fogadjuk a vasuti indóháznál és a r. kath. templomban ravatalra téve, onnan aznap délután 4 órakor temetjük onmagá választotta örök nyughelyére, az Erzsébet-árvaleányház kertjében levő sírboltba. Lelkéért az engesztelő szentmise áldozat május 31-én, csütörtökön d. e. 8 órakor fog a r. kath. templomban az Égek urának bemutatni.

Pihenjen csendesen, szelleme lengjen örökre közöttünk!

A háromszékvármegyei Erzsébet árvaleánynevelő intézet, a kézdivásárhelyi munkaképtelen szegények „Báró Szentkereszty Stefánia-menedékháza”, a kézdivásárhelyi „Rudolf-kórház”, a kézdivásárhelyi „Oltáregyesület”, a vöröskereszt egyesület, „Kézdivásárhely-vidéki választmánya” elnökségei, tisztviselői és igazgató választmányai, lélekben mélyen megilletődve, szívükben égő fájdalommal, a soha el nem múló kegyelet igáz érzése vel tudatják, hogy ezen emberbarati nemes intézmények halhatatlan érdemeit szerzett alapító elnöke, a humanizmus lángoló lelkesedését apostola, méltóságos ágóni br. Szentkereszty Stefánia urhölgy az Erzsébet-rend és a koronás arany érdemkereszt tulajdonosa, tiszteletbeli alapítványi hölgy, Kézdivásárhely város diszpolgára stb. stb. f. hó 26-án este 10 órakor, Budapesten, hosszú ideig tartott súlyos szenvedések után, anygali lelkét visszaadta Teremtőjének. Égész életét Istennek tetsző nemes cselekedetek gyakorlásában, az árva és szegényügy, a vallás és humanizmus szolgálatában töltötte el. Százak és ezrek lelkét mentette meg a megsemmisülés örvényéből: ifjúságának igéző pompáját, báját, nemes szívének égő szerelmét áldott lelkének kiadhatatlan jóságát, mindmind, az emberszeretet oltárára rakta le őt áldozatul; s a míg égő gyertyaként önmagát emésztve föl, a szenvedő emberiség ezreinek gyújtotta meg az élő hit, a krisztusi szeretet magasan lobogó világát: az ő nagy lelkére véken át a legsúlyosabb földi szenvedések sötét fátyola borult. Most végre eljött érte a Megváltás anyaga, szép lelkét fölvitte az Isten trónjához. Jó szelleme, nagy alkotásaival megszentelt emléke azonban örökkön örökké fog élni e város e vármegye fia és leányai szívében. Báró Szentkereszty Stefánia halhatatlan! Kiszévedett testét magába záró koporsóját május 30-án, szerdán délen 12 óra 41 p. kor fogjuk a k. vásárhelyi vasuti állomástól a kézdivásárhelyi róm. kath. templomban fölállított ravatalra behozni s onnan d. u. 3 órakor — végakarata szerint — legszebb alkotásába: az árvaház kertjében levő sírboltba, örök pihenésre elhelyezni. Aki egész életét az emberszeretet virágainak ültetésében, gondozásában töltötte el; annak koporsóját tegyük virágok közé! Jöjjetek el mindnyájan, kísérjük el utolsó

utjában, sirját pedig borítsák el szeretetünk soha el nem hervadó virágaival, öntözzük meg igaz kegyeletünk fájó könnyeivel! Jertek, imádkozzunk érettel Kézdivásárhely, 1906. május hó 28-án.

A temetést Pál István apátkanonok végezte fényes papi segédlettel. Az egész Kézdivásárhely ott volt talpig gyászban. Erről a punk jövő számában.

Vasuti politika.

A „Székelyország” idei 42. számában a Fejér Sámuel ur tollából, egy történelmi vonatkozással bíró cikk jelent meg, a melynek írója rámutatott a régebbi kormányok vasuti politikájának ferdeségeire, a melyek által Háromszék vármegye székelységének érdeke több enabber öltö időre meg bélnitatott. Telyesleg koncendáljuk az író fejtegetéseit.

Megboldogult Málik József sepsiszentgyörgyi polgári iskolai tanár a szerkesztése alatt állott, „Székelynemzet” című lapban, ezelőtt 12—14 évvel hasonló irányu ostromlásokat intézett a Brassó- és Predeal között létesített vasuti irány létesítése ellen, de úgy az ő, mint a Székelyország t. írójának alapos érvelései a „Háromszék”-vármegyei székelység érdekeit még egy hajszálnyira sem segítették előre.

A „Székely Ujság”-ban Fejér Sámuel ur által írott „Vasuti” politika című cikkének utolsó két bekezdéséből valamely Dániai illat érezhető. Neveletesen céltalannak, sőt koldusbotra vezető alkotásnak jelzi, a Kézdivásárhely és Bereck között építendő vasut létesítését. Hát mi józan ésszel nem foghatjuk fel cikk író ur aggályoskodásainak jogosultságát. Nem pedig azért, mert ha a Brassó és Ojtozi vasut ezelőtt 30 évvel is létesült volna — ama képzeletben látszó kivándorlás és erdők letarolása még hatványozottabb mértékben bekövetkeztek volna, de mindkét aggályoskodásnak gyakorlati alapja nincsen. Nincsen pedig azért mivel a Kézdivásárhelyi vasuti végállomás már folyamatban levő kibővítése által a községek tulajdonát képező faértéke — már is 800—900% kal emelkedtek. Példa erre a romániai határ szelén fekvő Kézdivásárhely város és a „Hat” község tulajdonát képező erdőségeknél elért eladási eredmény, mely utóbbi — vagyis a Hat község 682 hold területű erdőjét ezelőtt csak négy évvel 8000 koronáért kínálva eladta volna bárkinek is, de a meg jelent vállalkozó még ingyen sem volt hajlandó elfogadni. S ma a midőn a K. vásárhely és Berecki vasut kérdése, nem csak felszínre került, hanem annak megvalósítása már folyamatban van, a „Hat község tulajdonát képező erdőségért, árverési utóajánlat folytán Egyszáz huszonhárom ezer koronát ígérnek, mely körülmény valódiságát igazolja vármegyének köztörvényhatóságának folyó hó 26-án tartott közgyűlésében felolvasott oktái.

A cikk író aggályainak 2-ik részéhez csak annyi megjegyezni valóm van, hogy a felvidék kivándorlásáért ne aggódjék, mert ez nem kivándorlás, hanem csak pénz keresés, még pedig oly pénz keresés, a mely kenyelemből fizikai erő kifejtése mellett jóval többet jövedelmez, mint ha az alföldi nagy gazdaságokban alkalmaztatnák magukat, a mely célról a vármegyei hivatalos lapban a felszólítások végnélküliségét olvashatjuk, de mind eredménytelenül.

Ha a Brassó és kézdivásárhelyi vasut létesítése károsnak látszott a Székelység érdekeire nézve, akkor Sepsiszentgyörgy és Kézdivásárhely városok, mint a vármegyének legértékesebb emporium, vajjon mért nem küzdöltek eme káros vasuti politika ellen, a mely a székelységnek csak koldusbotot adhat kezébe, hogy azzal kivándorolhasson?

Még egy kis megvilágosítást az ügyhöz:

Azok a fenyves erdők, a melyek a vasutak létesítése által letarolás alá kerülnek, addig csak holt tőkét képeztek, mert hozzá férhetetlenségük miatt a helyszínén meg sem misültek a miben ha cikk író ur kételkednék, szíveskedjék ide fáradni és testi szemével meggyőződni állításom valódiságáról. 25—30 ezer hold terület nagy részén, a százados fenyőfák ledőlvé rohadásnak vannak kitéve s több ezer koronára tehető az ilyen fák céltalan elkallódásának értéke. S mindezekben az ok és okadati összefüggést a vasutak hiányaiban kell keresni.

A ki ma bármilyen kicsinyszerű vasuti mű létesítése ellen küzdök, az orgyilkosságot követ el nemcsak magyar hazánk, hanem vármegyének székelységének legfontosabb érdekei ellen s épen ezen működése által igyekszik a Székelységnek kezébe adni a koldusbotot, hogy azzal kivándorolhasson!

Szánthó Károly,
kőregyző.

Adományok a róm. kath. főgimnázium fejlesztésére.

A helybeli róm. kath. főgimnázium fejlesztésére ifj. Kovácsi Bálint posta főnök ur 120 koronát, Ozsdola község 200 koronát, László József espres-plebános 200 koronát, dr. Szentiványi Árpád 500 koronát és Szecsény Gyula 120 koronát fizettek be hozzám, amely adományokért az igazgató tanács nevében hálás köszönetemet nyújtanom. — Együttal felkérem a hátrálékosokat, hogy önként elvállalt kötelezettségüknek mielőbb eleget tenni szíveskedjenek.

Kézdivásárhely, 1906. máj. 28.

Hassák Vidor,
főgimn. igazgató.

KÜLÖNFÉLÉK. ELŐFIZETŐINKHEZ!

Tisztelettel kérjük mindazon előfizetőinket, kik az előfizetési díjakkal ez ideig hátrálékban vannak, hogy azt kiadónk címére sürgősen megküldeni szíveskedjenek.

— Ráth Endre a képviselőház jegyzője. A képviselőház szombaton alakult meg, mely alkalommal dr. Ráth Endrét, városunk szeretett képviselőjét az egyik jegyzői állásra megválasztották. Őszintén örvendünk e kitüntetésnek, melyet képviselőnk méltán megérdemelt, mert a nagy nemzeti küzdelemből derekasan kivette a részét. Szeretett képviselőnköt e jól megérdemelt kitüntetés alkalmából szívünkkel üdvözljük.

— Egy szép közgyűlés. A kézdivásárhelyi jótékony nőegylet május 27-én rendkívüli közgyűlést tartott. A közgyűlést a nőegylet elnöke özv. Nagy Mózesné nyitotta meg, szép kis beszéddel, melyben a Nőegylet múltját, tagjainak lelkes működését és elért eredményeit tárta a jelenlévő szép számú tagok, szemei elé, buzdítva és lelkesítve mindenkit, hogy dolgozzanak a nőegylet emberbaráti céljai megvalósítása érdekében. Ezután a rendkívüli közgyűlés összehívásának okát ismertette meg, melynek legfőbb pontja, Székely Jánosné ev. ref. papné, ügyvezető alelnöki állásból való visszalépése alkalmával, 27 évi működése emlékének megörökítése. Tóth Balázs titkár méltatta Székelyné munkálkodását és elé terjesztette a választmány ama határozatát, hogy vá-

lassza meg a közgyűlés tisztelatlani elnökvé, a mit a közgyűlés egyhangú lelkesedéssel el is fogadott és mint a Nőegylet egyik kezdeményezőjének megalakítójának s 27 évig vezetőjének nevére tegyen a napközi otthon javára 100 koronás alapítványt: a közgyűlés egyhangúlag ezt is elhatározta. A Nőegylet mindkét ténykedésével önmagát tisztelte, meg de szeretetének még egy igen szép tanujelét is adta ez alkalommal, a midőn három tagu küldöttséggel Székelyné a közgyűlésre hivatva, ott neki, ugyancsak a közgyűlés határozatából, egy ezüst tálat, megrakva az élővirágok legszebbjeiből összeállított csokorral özv. Török Bálintné alelnök által kddves és tartatmas beszéde kíséretében átadott. Székelyné meghatottan válaszolt a kitüntetésre, s a szemekben az öröm könnyei csillogtak ez ünnepélyes alkalommal. Kifejti, hogy ő soha sem dolgozott kitüntetésért, ő csak használni akart a közügyek, ő fáradtságot nem kímélve csak a szegények és elhagyottak, a nyomorgók könnyeinek számát igyekezett kevesebbeteni. Jól esik azonban szívének, hogy kortársai s ezekkelaz egész nőegylet az ő csekély személyiségét így kitüntette, és némi vigasztalásul szolgál azon sok meghurcoltatáért, melyet a Nőegyletért szenvedett, s enyhítőleg hat családi csapásai közepette, a melyek kényszerítették a közszerepléstől való visszalépésre. Ezután a közgyűlés jóváhagyta a titkárra és jegyzőre állásokra a választmány által felkért egyének megválasztását. Betöltötte az ellenőri állást Bálint Benedekné személyében, aki szintén egyik legbuzgóbb tagja a Nőegyletnek. Végül elhatározta a Nőegylet, hogy báró Szentkereszty Stefánia temet sén testületileg részt vesz, és mint tisztelatlani elnökvének ravatalára koszorút helyez. Ezzel az ünnepélyes gyűlés véget ért és a közgyűlés összes tagjai lakásáig kísérték nagyérdemű, most már tisztelatlani elnökét Székely Jánosné ev. ref. papnét.

— Az érdekelteknek tudomására hozom, hogy a m. kir. honvédségi hadapródiakolába, az 1906—907. évre a felvételre igényvel bíró ifjakra vonatkozó részletes pályázati hirdetmény, alulírt rendőrkapitányság hivatalos helyiségében a hivatalos órák alatt bárki által megtekinthető és tanulmányozható. — Kézdivásárhely, 1906. május 28-án. Mina Kálman á n, rendőrkapitány.

— A Magyar Védő Egyesület kézdivásárhelyi fiókja vasárnap délután 3 órakor a takarékpénztár helyiségében népos választmányi ülést tartott Ince István elnöke mellett. Előnk kegyeletes szavakkal emlékezett meg a társaságnak elhunyt alelnökéről Fejér Károly táblabíróról, és jelentette, hogy a társaság a gyászoló családnál kifejezte részvétét és a ravatalra koszorút helyezett. Együttal indítványozza, hogy az elhunyt emléke jegyzőkönyvben is megörökíttessék. Ezután a választmány megalakultnak jelentette ki és elhatározta, hogy erről a városi tanácsot, mint közigazgatási hatóságot értesíti. Ezután az egyes szakosztályok megalakulása következett volna, de mivel az egyes szakokból még kevesen léptek be a Védő egyetbe, csakis a kereskedői szakosztályt lehetett megalakítani. Az iparosokat felszólítják, hogy minél többen lépjenek be az egyetbe, hogy az ipari szakosztály is megalakítható legyen. Központi képviselőül dr. Török Andor polgármestert választották meg. Ezután elhatározták, hogy a gyűléseket a takarékpénztár helyiségében fogják tartani minden két hónapban egyszer. Az ügyrend elkészítésével, az ügyvezető igazgatót, a titkárt és jegyzőt bízták meg. Dávid Antal pénztáros jelentése után a gyűlés véget ért.

— Pályázati hirdetmény. Alattírt hntó ság közhírré teszi, hogy a es és kir. hadügyi

miniszter a cs. és kir. közös hadseregbeli hadapród iskolákba való felvételre hirdetményt bocsátott ki. Pályázati feltételek ezen hatóságnál megtekinthetők. Kézdivásárhely város tanácsának 1906. május hó 24 én tartott üléséből Dr. Török Andor, polgármester.

— Féláru vasuti jegy a szanatoriumi gyűlésre. A József Kir. Herceg Szanatorium Egyesület annak a közlésére kér fel, hogy Kossuth kereskedelmi miniszter ur, 6 Excel-

lenciája a Budapesten június 10-én tartandó egyesületi közgyűlésre az államvasutakon fel és le való utazásra érvényes féláru vasuti jegyet engedélyezett. A jegy június 8-ától 16-ig érvényes, akik a jegykedvezményt igénybe akarják venni, írjanak a József Kir. Herceg Szanatorium Egyesületnek Budapestre IX., Fenei-cs-körút 36. szám alá.

Az „Országos vas és fémipari kiállításra a fővárosba felránduló szakközönség-

nek, mint vas kereskedőknek, vaskereskedő segédeknek, vas- és fémiparosoknak, munkásoknak stb. a kereskedelemügyi Miniszter kedvezményes vasuti jegyeket engedélyezett. A kedvezményes utazásra jogosító igazolványok vagy az illetékes kereskedelmi és iparkamaránál, vagy pedig a „Magyar Vaskereskedők Országos Egyesületénél” Budapest, VI. Gyár-u. 64. díjtalanul kapható.

Mrvány síremlék és butor márvány gyár

Bátor vagyok a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy Brassóban Kut-utca 52 számú saját telkemen bel és külföldi márvány síremléket és butor márvány apokat faragtatok és csiszoltatok.

Állandó nagy raktárom van, egész fekete schved gránit, Labrador, Syenit Pörfyr, Trachit és fagy mentes homok síremlékekből 20 koronától 2000 koronáig terjedő árakban.

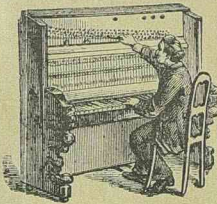
Ügynökök mellőzésével kérem egész bizalommal hozzám fordulni, mert ezáltal ügynököknek szánt % megtakarítható.

Az ékítményes díszítéseket és szobrokat magam készítem, melyeket mind magyar munkásokkal végeztetek. Ez által abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy úgy kivitelben, mint az árak tekintetében verseny képes vagyok.

Becsés megrendelését elvárva vagyok

(48. 3-4.)

Teljes tisztelettel
Nagy József.

Alapított 1897.

Részletfizetése

Zongorák, pianók, cimbalmok.

Székelýföld egyedüli, nagy zongora-hangszár, ipartelepe és zenemű-tára.

SMIDT M.

Marosvásárhelyt, a minorita palotában

Hazai és saját gyártmányu, — külföldi zongorák, mindennemű hangszerek, azok kellékei és alkatrészei.

Mindennemű hangszer javítása és hangolása, szakszerű pontossággal teljesítetik.

Régi átjátszott zongorák átalakítása jutányos árért teljes jótállás mellett.

(52. 3-6.)

Árjegyzék ingyen, bérmentve küldetik.

APRÓ

HIRDETÉSEK

szavai egyszeri közlése 5 fillér, cím és vastag betűvel szedett szavak duplán számíttatnak. — Tíz szóig terjedő apró hirdetés ára 50 fillér.

(22. 7-18.)

CLAYTON & SHUTTLEWORTH
Budapest, Váci-körút 63,
által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:
Locomobil és gőzcséplőgépek,
szalmakazalozók, járgány-cséplőgépek, lóhere-cséplők, tisztító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyújtók, boronák,
sorvetőgépek, Planét jr. kapálók,
szecskavágók, répvágók, kukorica-morzsolók, darálók,
örölmalmok, egytemes acél-ekék, 2- és 3-vasu ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Eladó házak és földek.

A Jancsó Árpád százados tulajdonát képező **házak** és **szántóföldek** szabad kézből eladók. (47. 4-5.)

Értekezhetni **Jancsó Gyulánál** K.-vásárhelyt.

Eladó ház.

A Szóts János bérkereskedő üzlete mellett levő utcában az özv. Szóts Jánosné tulajdonát képező ház összes hozzátartozóival együtt szabadkézből örök áron eladó. Értekezni lehet Jancsó Gyula kereskedővel Kézdivásárhelyt. 51. 4-5.

BUTOR!

melyeknek szíves megtekintését kéri tisztelettel:

Butorraktáramban tulságosan felhalmozott árukból a gyermek kocsik, gyermek székek, vasbutorok, diványok, oftománok, szalon garnitúrák, álló- és fali tükrök, képek, szőnyegek mélyen leszállított áron eladatnak.

Álló és ebédő berendezések nagy választékban kaphatók,

IFJ. JANCsó MÓZES, butorraktáros.

Ny. Ifj. Jancsó Mózesnél Kézdivásárhelyt.